

Skärtorsdag - år C

Ingångsantifon (jfr Gal 6:14)

Vi vill berömma oss av vår Herre Jesu Kristi kors, som är vårt liv och vår uppståndelse, vår räddning och befrielse.

Inledning

'När stunden var inne, lade Jesus sig till bords tillsammans med apostlarna'. Han bröt brödet och gav det åt sina lärjungar. Han gav dem även kalken att dricka ur. Genom dessa gester riktade Jesus sina lärjungars tankar mot Guds rike, vilket skulle komma i och genom Hans död och uppståndelse. Mästarens sista påskmåltid tillsammans med sina lärjungar är en åminnelse av instiftandet av Eukaristins sakrament. Trogna Herrens befallning att göra detta till hans åminnelse, församlas vi också idag till brödsbrytelsen. Var gång vi äter detta bröd och dricker av kalken förkunnar vi Herrens död till dess han kommer.

HERRE - under den sista måltiden gav du dina lärjungar ett kärlekens exempel att efterfölja. Herre, förbarma dig.

KRISTUS - genom ditt blod utgjutet på korset har du församlat Guds skingrade barn. Kristus, förbarma dig.

HERRE - under vår jordevandring på vägen hem till vår Faders hus, mättar du oss med din kropp. Herre, förbarma dig.

Kollektbön

Herre, vår Gud, du låter oss fira ett stort och underbart mysterium: det nya förbundets eviga offer, den måltid Kristus instiftade kvällen före sitt lidande, den gåva som förenar kyrkan i kärlekens gemenskap. Låt oss ur detta sakrament få liv och kraft, så att vi fullkomnas i kärleken. Genom din Son...

Första läsningen - 2 Mos 12:1-8, 11-14 (Påskhögtiden instiftas)

Läsning ur andra Moseboken.

Herren sade till Mose och Aron i Egypten: »Denna månad skall inleda raden av månader; den skall för er vara årets första månad. Säg till Israels menighet att varje familjefar den tionde i denna månad skall ta ett lamm eller en killing, ett djur för varje hushåll. Men om hushållet är för litet för ett helt djur skall husfadern och hans närmaste granne tillsammans ta ett djur, alltefter antalet personer; ni skall göra beräkningen med hänsyn till vad var och en äter. Djuret skall vara felfritt, årsgammalt och av hankön och tas från fåren eller från getterna. Ni skall spara det till den fjortonde dagen i denna månad; då skall hela Israels församlade menighet slakta det mellan skymning och mörker. Man skall ta av blodet och stryka på båda dörrposterna och på tvärbjälken i de hus där man äter det. Köttet skall ätas samma natt; det skall vara stekt över eld och det skall ätas med osyrat bröd och beska örter. Vid måltiden skall ni ha kläderna uppfästa, skor på fötterna och stav i handen. Ät i hast. Detta är Herrens påsk.

Den natten skall jag gå fram genom Egypten och döda allt förstfött i landet, både människor och boskap, och alla Egyptens gudar skall drabbas av min dom — jag är Herren. Men blodet skall vara ett tecken på husen där ni bor. När jag ser blodet skall jag gå förbi, och det förödande slaget skall inte träffa er när jag slår Egypten.

Den dagen skall vara en minnesdag för er. Ni skall firar den som en Herrens högtid; i släkte efter släkte skall det vara en oföränderlig ordning att ni firar den.«
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm - Ps 116:12-13, 15-18

R: Välsignelsens kalk ger oss del av Kristi blod. (675)

Hur skall jag löna Hérren *
alla hans välgärningar mot míg?
Jag vill lyfta frälsningens bågare *
och åkalla Herrens námn.

Dyrbar i Herrens ögon *
är hans heligas död.
O Herre, jag är ju din tjänare, †
jag är din tjänare, din tjänarinnas són, *
du har lossat mina bánd.

Åt dig vill jag offra lovets óffer, *
jag vill åkalla Herrens námn.
Jag vill infria mina löften åt Hérren *
inför hela hans fólk,

Andra läsningen - 1 Kor 11:23-26 (Eukaristins instiftande)

Läsning ur Paulus första brev till korinthierna.

Jag har själv tagit emot från Herren det som jag har fört vidare till er: Den natten då herren Jesus blev förrådd tog han ett bröd, tackade Gud, bröt det och sade: »Detta är min kropp som offras för er. Gör detta till minne av mig.« Likaså tog han bägaren efter måltiden och sade: »Denna bägare är det nya förbundet genom mitt blod. Var gång ni dricker av den, gör det till minne av mig.«

Var gång ni äter det brödet och dricker den bägaren förkunnar ni alltså Herrens död, till dess han kommer. Så lyder Herrens ord.

Lovsång

Ett nytt bud ger jag er, säger Herren: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium - Joh 13:1-15 (Fottvagningen)

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Johannes.

Det var strax före påskhögtiden och Jesus visste att hans stund hade kommit, då han skulle lämna världen och gå till Fadern. Han hade älskat sina egna som levde här i världen, och han älskade dem intill slutet. De hade samlats till måltid, och djävulen hade redan ingett Judas, Simon Iskariots son, att förråda Jesus. Jesus visste att Fadern hade lagt allt i hans händer och att han hade utgått från Gud och nu återvände till Gud. Han steg upp från bordet, tog av sig manteln och band

en handduk om livet. Sedan hällde han vatten i tvättfatet och började tvätta lärjungarnas fötter och torka dem med handduken som han hade bundit om sig. När han kom till Simon Petrus sade denne till honom: »Herre, skall du tvätta mina fötter!« Jesus svarade: »Vad jag gör förstår du inte nu, men senare skall du fatta det.« Petrus sade: »Aldrig någonsin får du tvätta mina fötter!« Jesus sade till honom: »Om jag inte tvättar dig har du ingen gemenskap med mig.« Då sade Simon Petrus: »Herre, tvätta inte bara mina fötter utan också händerna och huvudet.« Men Jesus sade till honom: »Den som har badat behöver bara få fötterna tvättade, i övrigt är han ren. Och ni är rena, dock inte alla.« Han visste nämligen vem som skulle förråda honom, och därför sade han att de inte alla var rena. När han hade tvättat deras fötter och tagit på sig manteln och lagt sig till bords igen sade han till dem: »Förstår ni vad det är jag har gjort med er? Ni kallar mig mästare och herre, och det med rätta, för det är jag. Om nu jag, som är er herre och mästare, har tvättat era fötter, är också ni skyldiga att tvätta varandras fötter. Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort med er.«
Så lyder Herrens evangelium.

Förbön

Samlade till firandet av den heliga eukaristin på den kväll då den instiftades, frambär vi, fulla av tro, våra böner till vår Fader i himlen.

1. För kyrkan, som dagligen firar det sakramental minnet av Kristi offer, att hon allt mer blir lik sin Mästare och tjänar hela världen i kärlek, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

2. För den splittrade kristenheten, att gemenskapen kring det bröd som bryts till Herrens åminnelse, blir en källa till förnyelse i livet och leder till enandet av alla som bekänner sig till Kristus, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

3. För de människor som lider av hungersnöd, att de skall få hjälp av sina bättre lottade bröder, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

4. För föräldrar och andra, som har till uppgift att fostra de unga, att de efter Kristi exempel med sina liv visar på en väg av kärlek och sanning, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

5. För oss själva, att vi genom att ta emot Kristi kropp, allt mer växer till i broderlig kärlek till varandra, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

Gud, vår Fader, hör de böner som vi frambär till dig då vi minns din Sons sista måltid, och lär oss att allt mer likna vår Herre och Mästare i den sanna kärleken. Han som lever och råder från evighet till evighet. Amen.

Bön över offergåvorna

Herre, var gång vi frambär Krisli offer sker hans återlösnings verk i oss. Ge oss därför den djupaste vördnad för denna heliga handling. Genom Jesus Kristus, vår Herre.

Prefation I om den heliga Eukaristin

Herren vare med er.

Och med din ande.

Upplyft era hjärtan.

Vi har upplyft dem till Herren.

Låt oss tacka och lova Herren, vår Gud.

Det är tillbörligt och rätt.

Ja, sannerligen är det tillbörligt och rätt att vi tackar och lovar dig alltid och överallt, helige Fader, allsmäktige, evige Gud, genom Jesus Kristus, vår Herre.

Ty han är den sanne och evige Översteprästen, och han instiftade det nya förbundets gudstjänst:

han frambar sig själv till frälsning för hela världen och bjöd oss att fira åminnelsen av hans offer.

När vi äter hans kropp som utgavs för oss och dricker hans blod som utgöts för oss, vinner vi nåd och styrka och blir renade från våra synder.

Därför sjunger vi ditt lov med alla himmelens änglar, vi jublar med keruber och serafer och med alla dina heliga, vi faller ned inför din härlighet och förkunnar din ära:

Kommunionantifon (jfr 1 Kor 11:24-25)

Detta är min kropp som offras för er. Denna bägare är det nya förbundet genom mitt blod, säger Herren. Var gång ni dricker av den, gör det till minne av mig.

Bön efter kommunionen

Herre, låt oss så fira Jesu åminnelse på jorden att vi blir delaktiga av den stora måltiden i himlen. Genom honom, Jesus Kristus, vår Herre.